

GŁOS NARODU

WYDANIE WIECZORNE.

Listy pieniężne, przekazy na prenumeratę i inseraty nadsyłać należy franco do Administracji „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwie niemieckiem. Reklamacje nieopłacone nie podlegają opłacie pocztowej. Replików redakcyja nie swraca.

Adres Redakcyi:
Ul. św. TOMASZA L. 35.
Adres telegr.: „Głos Narodu” Kraków. Telefon redakcyjny Nr 150. Telefon adm. i drukarni Nr 244.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor. Za dwurazowe odosobienie do domu dopłaca się 60 hal. — za jednorazowe 40 hal.

Na prowincyi miesięcznie 2 kor. 70 h., kwartalnie 8 kor. W państwie niemieckiem kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwartalnie 12 kor.

Zmiana adresu 40 hal.

OGŁOSZENIA (inseraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu” ul. św. Tomasza L. 35. — Od miejsca za wiersz drobnem piśmem (petit) 20 halery, skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. Nadesłane po 60 hal. od wiersza. Nekrologi itd. 80 hal. od wiersza. Załączniki do „Głosu Narodu” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp. przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje w Lwowie S. Sokółowski (Pasaż Hausmana), w Wiedniu Haasenstejn & Vogler, M. Dukas, H. Schajek, E. Braun, R. Mosse, H. Friedl, A. Joessel, w Antwerpii Jonas & Cie, Annoncen-Expedition „Propaganda” Györi & Nagy, w Berlinie F. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, Eduard Braun, w Paryżu F. Jones & Cie, A. Lorette Jules Fortin & Cie de Raczkowski.

Po zgonie Ojca św.

Rzym. (T. B.) Massagero dowiaduje się, że kardynał sekretarz stanu Merry del Val wystosował w nocy do wszystkich kardynałów i przedstawicieli Watykanu za granicą depesze zawiadomieniem o śmierci papieża.

Rzym. (T. B.) Zwłoki papieża spoczywają jeszcze ciągle na łóżku, na którym zakończył życie. Twarz Ojca św. jest pogodną i rysy nieco uśmiechnięte. **Zwłok jeszcze nie tknięto, gdyż oczekują na przybycie kardynała szambelana della Volpe, który ma wśród zwykłych formalności stwierdzić śmierć papieża.** Papież trzyma w rękach mały krzyżyk. Obok łóżka zapalono świece i ustawiono strażę.

Rzym. (T. B.) Pierwszą mszę żałobną za papieża odprawiono już o godzinie 3 i pół rano w prywatnej kaplicy papieża w obecności członków papieskiej antykamery. **O godzinie 5 i pół rano odezwały się dzwony wszystkich świątyń w Rzymie i dzwoniły przez pół godziny.** Siostry i siostrzenice papieża nad ranem opuściły Watykan. O godzinie 6-tej rano ustawiono w pokoju, w którym papież zmarł, mały ołtarz, przy którym kardynał Bieletti odprawił mszę św. O godzinie 5-tej rano wpuszczono gwardzistów do pokoju papieża, którzy ucałowali rękę zmarłego.

Rzym. (T. B.) Sypialnia papieża jest bardzo skromnie urządzone. Nad łóżkiem znajduje się obraz Matki Boskiej. Naprzeciw łóżka stoi mała szafka i umywalnia.

Zwłoki wystawiono w sali tronowej.

Jak slychać papież wyraził życzenie, aby zwłok jego po śmierci nie balsamowano. Życzenie to będzie spełnione.

Wszystkie sklepy na placu św. Piotra zamknięte są od kilku dni. Umieszczono na nich napis: „Zamknięte z powodu żałoby światowej”. Olbrzymie masy ludu stoją przed bramami Watykanu.

Rzym. (T. B.) „Osservatore Romano” wydał dzisiaj nadzwyczajne wydanie, które pojawiło się zaraz rano w czarnej obwódce i zawierało

wiadomość o śmierci papieża Piusa X., oraz życiorys. Dziennik podnosi, że zmarły pełny był anielskiej łagodności, a śmierć zastała go bardzo zasmuczonego strasznie widmem wojny. **Historja dowiedzie tego, że jedną z największych trosk zmarłego papieża była chwała Boga i odrodzenie chrześcijańskich ludów.**

Rzym. (Tel. wł.) Rządy nad Kościołem obejmuje aż do wyboru nowego papieża dziekan św. Kollegium kard. Serafin Vanutelli. Wyborem papieża kierować będzie kard. della Volpe.

Wojna przyczyną zgonu.

Rzym. (T. B.) Pewna wybitna osobistość, która niedawno widziała papieża, podnosi w „Giornale d'Italia”, że **ból, jaki papieżowi sprawił wybuch wojny światowej, był z pewnością jedną z przyczyn jego choroby.** Papież powiedział, że dawniej byłby mógł wojnę udaremnić. **Na myśl, że tylu ludzi poszło na wojnę, papież płakał.**

Kandydaci.

Rzym. (T. B.) „Giornale d'Italia” wskazuje na trudności, na które natrafi konklawe, z powodu obecnej wojny światowej. Nawet gdyby Włochy nie brały udziału w wojnie, musiałyby bronić i zabezpieczyć wolność Kościoła i pokazać całemu światu, że **papież jest tak dalece wolny, że nawet wojna europejska nie może powstrzymać św. Kollegium od zebrania się na konklawe.**

Dziennik zajmuje się osobą następcy papieża. Niektórzy sądzą, że nowy papież mógłby być powołany z szeregow **kardynałów zagranicznych.** Dziennik wymienia holenderskiego kardynała van Rossum, który byłby przedstawicielem państw neutralnych, dalej ks. Maffiego i Ferrate.

Konklawe będzie z pewnością licznie obeszane. Wszyscy z pewnością nawet podczas wojny wszelkimi sposobami starać się będą zabezpieczyć i umożliwić podróż kardynałów do Rzymu.

Telegramy.

(Telegramy „Głosu Narodu” z dnia 20 Sierpnia.)

Dalsze zarządzenia mobilizacyjne.

Wiedeń. (T. B.) Wydane dzisiaj obwieszczenie powołuje wszystkich zajętych przy pracach koło ukończenia żniw rezerwistów, rezerwistów zapasowych i pospolitaków na dzień 24 sierpnia, rezerwistów i rezerwistów zapasowych węgierskiej obrony krajowej, którzy już byli się zgłosili do szeregów i jako nadliczbowi otrzymali urlop na dzień 24 sierpnia, wszystkich w tym roku asenterowanych i jeszcze nie powołanych rekrutów, jakoteż jednorocznych ochotników i rezerwistów zapasowych na dzień 24 i 25 sierpnia.

Wszystkich 42-letnich i młodszych pospolitaków mających obywatelstwo austriackie, którzy służyli a dotychczas nie byli powołani albo po zgłoszeniu się do szeregów jako **nadliczbowi urlopowani zostali, mianowicie zaopatrzonych w karty przeznaczenia odpowiednio do wskazówek tych kart, wszystkich innych z wyjątkiem Tyrolczyków i Voralberczyków w dniach od 27 sierpnia do 12 września odpowiednio do klasy wieku.** Tyrolczycy i Voralberczycy mają się zgłosić w komendzie pospolitego ruszenia w Insbrucku dokąd się mają udać ze swego miejsca pobytu w dniu 27 sierpnia. Wszyscy 42-letni i młodszy pospolitacy obywatelstwa węgierskiego, którzy służyli i dotychczas nie byli powołani, albo po zgłoszeniu się zostali urlopowani jako nadliczbowi, mają dnia 24 sierpnia udać się możliwie szybko ze swego miejsca pobytu do swoich komend pospolitego ruszenia. Ci pospolitacy, którzy nie służyli i nie są zdolni do noszenia broni, **jeżeli posiadają karty przeznaczenia mają się zgłosić odpowiednio do postanowień tej karty, zaś ci pospolitacy, którzy nie służyli i nie są zdolni do noszenia broni, a którzy nie posiadają kart przeznaczenia, mają tylko wtedy się zgłosić, jeżeli otrzymają powołanie imienne.** Wszystkie tsniejące uwolnienia (Enthebungen) pozostają na razie w mocy do dalszego zarządzenia.

Pius X.

(Szkic biograficzny.)

II.

Reformy papieża Piusa X. rozpoczęły się ustawą nakazującą częste wizyty dyecezjy w Włoszech. Równocześnie połączył papież liczne seminaria dyecezjalne włoskie w większe seminaria okręgowe, przyczem podniósł ich naukowy poziom i rozszerzył plan studyów.

Papieskie „motu proprio” z r. 1904 zapowiedziało reformę i skodyfikowanie prawa kościelnego. Osobna komisja kardynałów i konsultorów pracuje od szeregu lat nad nowym „corpus iuris”. Zanim ten potężny elaborat zostanie ukończony, niektóre działy prawa kościelnego, skodyfikowane na nowo przez komisję, zyskały na podstawie dekretów papieskich moc obowiązującą. I tak n. p. dekret „Nemtemere” z 1908 r. uregulował formę zawierania małżeństw, dekret „sapienti consilio” oznaczył dokładnie ilość i kompetencje kongregacyj kardynalskich. Niezmiernie ważną jest konstytucya „Commissum nobis” z r. 1904, która zniosła t. zw. „prawo veta”, jakie niektórym ka-

tolicy monarchowie wykonywali przeciw wyborowi niemiełego im kandydata na papieża. Konstytucya papieska nakłada na przyszłość ekskomunikę na kardynała, któryby podjął się zgłoszenia „veta” na konklawe: Inna konstytucya „Vacante sede apostolica” zawiera przepisy o wakansie Stolicy św. i o wyborze papieża. Dalsze konstytucje regulują obowiązek biskupów składania peryodycznych relacyj o stanie swych dyecezjy i obowiązek podróży do Rzymu („limina Apostolorum”), wprowadzają administracyjne usuwanie proboszczów, wreszcie ograniczają udział duchowieństwa w kierownictwie pienniężnych instytucyj i określają kompetencje sądów duchownych.

Podobnie jak Leon XIII. — tak i Pius X. popierał gorąco studjum biblijne, w dwóch listach podawał wskazówki, jak należy je wykładać, a w r. 1909 utworzył papieski instytut biblijny w Rzymie, na którego czele postawił profesora uniwersytetu z Insbrucka O. Fonka T. J. Wspomnieć tu trzeba także pracę Piusa X. nad reformą zakonu OO. Franciszkanów, nad podniesieniem nauki religij w szkołach, wreszcie dekret znoszący święcenie niektórych świąt, dekret, który dla Austro-Węgier nie jest obowiązującym.

Piusa X. nazwano słusznie papieżem eucha-

rystycznym. Za jego staraniem rozszerzył się bowiem ogromnie kult św. Eucharystyi. Papież wysyłał corocznie specjalnych legatów na wielkie kongresy eucharystyczne, a dekretami o codziennej Komunii św. i o znizeniu wieku dzieci, w którym mogą przystępować do Komunii św., podniósł wysoko cześć Najśw. Sakramentu w katolickim świecie.

Jubileusz św. Karola Boromeusza, Grzegorza Wielkiego i edyktu medyolańskiego uczcił papież osobnymi encyklikami i uroczystymi obchodami. Imponująco ukształtowały się również uroczystości: kanonizacyjna Redemptorysty Klemensa Maryi Hofbauera (1909 r.) i beatyfikacyjna Dziewicy Orleańskiej (1909 r.)

Wielkiej dla Kościoła doniosłości była walka Piusa X. z modernizmem teologicznym. Papież już w r. 1907 dekretem „Lamentabili” potępił 65 tez modernistycznych, następnie w encyklikach „Pascendi” i „Sacrorum anticum” zajął się bliżej wykazaniem błędów modernistycznych i ustanowił dla kapłanów wykładających na Wydziałach teologicznych t. zw. przysięgę antymodernistyczną. Zniszczenie herezy w zarodku pozostanie wielką Piusa X. zasługą.

Rosyjska proklamacja do Narodu Polskiego.

Konstantynopol. (T. B.) Tanin wyraża wielkie zdziwienie z powodu proklamacji wielkiego księcia Mikołaja do ludności polskiej. Polacy — pisze „Tanin“ — którzy do dnia dzisiejszego najwięcej cierpieli z pomiędzy poddanych rosyjskich usłyszeli niebawem głos współczucia i ochrony. Również krytykują dzienniki ostro obietnice czynione żydom przez rząd rosyjski.

Z powyższego telegramu dowiadujemy się, że faktycznie została wydana proklamacja do Polaków przez naczelnego wodza armii rosyjskiej.

O zwołanie rady koronnej w Bułgarii.

Sofia. (T. B.) Przywódcy stronnictw opozycyjnych wystosowali do prezydenta ministrów Radosławowa pismo z prośbą, aby ze względu na niewyjaśnioną sytuację międzynarodową zwołał natychmiast radę koronną, któraby powzięła uchwałę co do stanowiska Bułgarii.

Sofia. (T. B.) Bułgarska agencja telegraficzna donosi: Ponieważ międzynarodowe położenie nie przedstawia dla Bułgarii bezpośrednio niebezpieczeństwa, prezydent ministrów nie zwrócił się do króla o zwołanie rady koronnej, jak tego żąda opozycja.

Z pobytu Talaat beja w Sofii.

Sofia. (T. B.) O pobycie tureckiego ministra spraw wewnętrznych, który odbył wczoraj dłuższą konferencję z prezydentem ministrów Radosławowem, donoszą na podstawie informacji ze strony półurzędowej, że Talaat bej chciał wobec wielkiej liczby interesów łączących Turcję z Bułgarią wejść osobiście w kontakt z miarodajnymi osobistościami bułgarskimi.

Połączenie się Rumunów przeciw Rosji.

Bukareszt. (T. B.) Literat i orędownik spraw Rumunów węgierskich Slavici pisze w dzienniku „Seara“, że wobec niebezpieczeństwa najazdu Rosyan na Rumunię zarówno Rumuni na Bukowinie, jak na Węgrzech złączyli się dla wspólnego zwalczania wroga. Słuszność tego stanowiska uznają także najwybitniejsi Rumuni w królestwie rumuńskim, którzy z trwogą myślą o losie swych braci na wypadek, gdyby Rosya z tej wojny miała wyjść zwycięsko.

Japonia zajmuje Kiaotszao.

Rotterdam. (T. B.) „Rotterdamsche Courant“ ogłasza następujące oficjalne oświadczenie rządu angielskiego:

„Rządy angielski i japoński porozumiały się co do konieczności wspólnych zarządzeń dla ochrony swoich interesów na dalekim Wschodzie a w szczególności co do integralności Chin. Działalność Japonii, według tego, nie powinna się rozciągać dalej niż sięga morze chińskie i do Oceanu Wielkiego, chyba, żeby tego wymagała ochrona japońskiej żeglugi, także rozciągnąć się może i na wody azjatyckie na zachód od morza chińskiego — na lądzie zaś na żadne inne terytorium ponad terytorium obsadzone przez Niemcy na wschodnim kontynencie.

Berlin. (T. B.) Gubernator Kiauczao w nadesłanym telegramie potwierdza doniesienie o ultimatum japońskim i dodaje: „Przejęci jesteśmy uznaniem konieczności spełnienia obowiązku do ostateczności.

(Kiaotszao — leżące nad Morzem Żółtym — jest terytorium chińskim, wydzierżawionem w r. 1898 przez Niemcy na 29 lat. Liczy 65.000 mieszczk.).

Urzędowe potwierdzenie zwycięstwa niemieckiego pod Stołupianami.

Berlin. (T. B.) Biuro Wolffa. Generalna komenda pierwszego korpusu armii donosi: W dniu 17 b. m. odbyła się pod Stołupianami bitwa w której wzięły udział wojska pierwszego korpusu armii i z niezrównaną walecznością zdobyły zwycięstwo.

Więcej jak 3.000 jeńców i sześć karabinów maszynowych wpadło w nasze ręce. Inne zaś karabiny maszynowe, których nie zdołaliśmy zabrać uczyniliśmy niezdolnymi do użycia.

Zatopienie angielskiej łodzi podmorskiej.

Berlin. (T. B.) Biuro Wolffa donosi: Krążowniki „Strassburg“ i „Strahlsund“ przedsięwzięły w ostatnich dniach wycieczkę rekonesansową w kierunku południowym Morza północnego. Krążownik „Strassburg“ spostrzegł podczas tego koło wybrzeży angielskich dwie nieprzyjacielskie łodzie podmorskie, z których jedna została strzałami oddanymi z daleka zatopioną. „Strahlsund“ popadł w walkę działową z kilku kontrtorpedowcami ze znaczniejszej

odległości. Dwa kontrtorpedowce zostały uszkodzone. Podczas powyższej jazdy, jakoteż podczas wycieczki rekonesansowej, przedsięwziętej przez balon do Skagerack stwierdzono ponownie, że wybrzeże niemieckie i wody niemieckie wolne są od wroga, a neutralna żegluga może się odbywać bez przeszkody.

Zamach na pociąg.

Neapol. (T. B.) Do pociągu, który dzisiaj rano dojechał z Neapolu do Rzymu rzucono z zewnątrz koło miejscowości Poggio Reale bombę, która wpadła do przedziału I-ej klasy i eksplodowała. Pięć osób odniosło zranienia.

Słowacy a wojna.

Budapeszt. (T. B.) Poseł słowacki na sejm węgierski Juryga w ostatnim numerze „Ludowych Nowin“ podkreśla, że wszyscy Słowacy z zapalem idą na wojnę, że więc wszyscy ci, którzy nie wierzyli w patriotyzm Słowaków teraz zamilkną.

Zniżenie eskontu.

Wiedeń. (T. B.) Bank austro-węgierski zniżył dyskont z 8% na 6 procent.

Rozszerzenie lombardu w Banku Austro-Węgierskim.

Wiedeń. (T. B.) Rada generalna Banku austro-węgierskiego uchwaliła na dzisiejszym posiedzeniu rozszerzyć zakres papierów przyjmowanych do lombardu w ramach §. 65 statutu Banku zezwalającego na podobne wydatne rozszerzenie na czas trwania zawikłań wojennych.

Amerykańskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża.

Wiedeń. (T. B.) Amerykańskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża zaofiarowało przez ambasadora amerykańskiego w Rzymie austriackiemu Towarzystwu Czerwonego Krzyża przysianie oddziału pomocniczego, który ma się składać z trzech wyćwiczonych w służbie wojskowej lekarzy, 12 wypróbowanych w służbie lekarskiej sił pielęgniarskich, oraz kompletnego materiału dla jednego szpitala zapasowego. Ekspedycya amerykańska odjedzie okrętem pod flagą Czerwonego Krzyża do Europy. Zarząd wojskowy przyjął z podziękowaniem tą wspaniałomyślną propozycję.

Zaćmienie słońca.

Zastępca dyrektora wiedeńskiego obserwatorium astronomicznego radca rządu Jan Palisa ogłasza artykuł o zupełnym zaćmieniu słońca dnia 21 sierpnia, w którym przedstawia z naukowego punktu widzenia to astronomiczne zjawisko, które od dawna wzbudzało przesadną nerwowość u ludzi nieoświeconych i wywodzi: Zaćmienie słońca jak wiadomo wtedy następuje, gdy księżyc znajduje się między słońcem a ziemią. Ponieważ słońce ma 400 razy większą średnicę niż księżyc, wobec tego cień księżycyca ma kształt stożka. Długość tego stożka jest zmienną, tak że koniec tego stożka nie zawsze dosięga ziemi. Jeżeli to jednak ma miejsce, następuje w okolicach, gdzie pada wierzchołek stożka cienia księżycowego, całkowite zaćmienie słońca.

Okolice objęte cieniem słońca, nazywają się strefą, w której zaćmienie słońca jest całkowite. Ale także w sąsiednich okolicach nie widać całej tarczy słonecznej i tem więcej jest tarcza słoneczna przykryta księżycem, im miejsce dane bliżej znajduje się strefy objętej całkowitem zaćmieniem słońca. W takich okolicach jest zaćmienie częściowo widocznem. Jeżeli jednak niebo jest zachmurzone, może także w okolicach gdzie częściowe zaćmienie słońca jest znaczne, nastać wielka ciemność.

Mogłoby to nieświadomych wprowadzić w jeszcze większe zaniepokojenie, gdyby zaćmienie nastąpiło przy jasnym niebie. Nauka astronomii może już teraz na kilka stuleci naprzód obliczyć, kiedy nastąpi zaćmienie słońca. — Strefa całkowitego zaćmienia słońca w dniu 21-go sierpnia b. r. zaczyna się nad Hudsonem w północnej Ameryce, idzie przez Norwegię, Szwecję, następnie przez Rygę, Kijów, półwysep krymski i kończy się u ujścia Indusu w Azji.

W Austrii będzie zaćmienie słońca tylko częściowem, ale w Galicyi wschodniej i na Bukowinie będzie jeszcze zawsze zaćmienie bardzo wielkie. Tak we Lwowie i Czerniowcach będzie prawie całe słońce zastonięte. Zaćmienie słońca zaczyna się w krajaach monarchii o g. 12.30 popoł., a między 1.30 a 1.45 będzie największe zaćmienie. O godzinie 2.45 zaćmienie przejdzie.

KRONIKA.

Nabożeństwo za Ojca Świętego. We wtorek 25 sierpnia odbędzie się w Katedrze na Wawelu o 9 rano nabożeństwo żałobne — z powodu zgonu Ojca Świętego. Celebrować będzie Ks. Biskup Sapieha. Tego samego dnia odbędą się nabożeństwa we wszystkich kościołach w Krakowie.

Zygmunt dzwoni. Dzisiaj o godzinie 12 w południe Dzwon Zygmunta głosił ponuro wiadomość o śmierci Ojca Świętego. Równocześnie okazały się nadzwyczajne dodatki krakowskich pism. Dodatek „Głosu Narodu“, podający treść telegramu Biura Korespondencyjnego, o śmierci Ojca Świętego okazał się w mieście już o godzinie 10.

Przywidzenia podczas zaćmienia słońca. Podczas jutrzejszego zaćmienia słońca, przypadającego w czasie wojny, pewnością powstaną wiele przywidzeń wśród ludu, który już obecnie opowiada sobie o czerwonych zamkach na niebie itp. Zwracamy się do wszystkich mających styczność z ludem, księżą, nauczycieli, skautów, strzelców itd., by łaskawie nam o takich przywidzeniach donieśli, które dla ludoznawstwa polskiego w takich czasach jak obecnie są niesłychanie cenne. Od takich przywidzeń zaczyna Sienkiewicz opis wojen szwedzkich i kozackich. Karty uprasza się nadsyłać pod adresem redakcyi.

Na Legiony złożyły następujące osoby, kwoty poniżej wymienione za pośrednictwem Julii Zugajowej i Józefa Latosińskiego:

Ks. Andrzej Kondolewicz 20 K, ks. Tadeusz Włodyga 10 K, Fr. Schneider 10 K, M. Sędzinirowa 10 K, St. Schneider 10 K, Dr. Mojmir 2 K, A. Zugaj 10 K, Latosiński Józef 10 K, Z. Brodzina i M. Zawiszanka 5 K, K. Latosińska i J. Zugajowa 2 K, Ochronka SS. Służ. 4 K, Józef Nikiel 4 K, F. Danek 5 K, J. Gnotowa 5 K, Dymitr Śniżek, zandarm 3 K, S. Schnitzer 5 K, B. Kirschner 5 K, T. Foksowa 4 K, K. Bilczewski 2 K, A. Foks 2 K, J. Nycz 2 K, M. Lówy 2 K, K. Matuszkiewicz 2 K, J. Nowak 2 K, M. Figwer 2 K, J. Rosner 2 K, L. Rendel 2 K, K. Zajac, sługa 2 K, A. Pieczka, sługa 2 K, J. Nowak 2 K. Zebrane przez Jarosława Michałowskiego 30 K. Razem 182 K.

Pomoc dla Królewskich zaskoczonych mobilizacyą. Liczni rodacy nasi z zaboru rosyjskiego zaskoczeni wybuchem wojny w granicach państwa austro-węgierskiego i niemieckiego znaleźli się bez względu na swoją zamożność w oplakanych stosunkach materialnych, i bez możności powrotu do domów — lub do Galicyi.

Aczkolwiek Naczelny Komitet Narodowy nie może roztoczyć całkowitej pieczy nad nimi, to jednak pragnąc udzielić swego poparcia w staraniach politycznych i finansowych, upoważnił p. Dra Eugeniusza Kiernika, doc. Uniw. Jagiell. do objęcia kierownictwa całej akcyi zmierzającej do pomyslnego załawienia sprawy.

P. Dr Eugeniusz Kiernik urządza w lokalu przy ulicy Straszewskiego L. 26, I. piętro.

Osoby z zaboru rosyjskiego bawiące w Krakowie, lub mające wiadomość o rodakach naszych w Niemczech, zechcą zgłaszać się pod wskazanym adresem. — Władysław Leopold Jaworski, przewodniczący Sekcyi zachodniej Naczelnego Komitetu Narodowego.

Urodziny cesarza w Królestwie. Piszą nam z Opatowca, leżącego w Królestwie: Opatowiec miasteczko obecnie nie wielkie, dawniej było znaczniejszem, o czem świadczy to, że było tam kilka kościołów. Obecny kościół parafialny na stronie od strony Wisły skale jest kościołem poklasztornym — wiele ma cech starożytnych — śliczną kaplicę w stylu podobnym do Zygmunto-wskiej.

Dnia 18 b. m. ludność Opatowca swe budynki ustroiła chorągiewkami o kolorach austriackich, na dzwonnicy powiewała czerwono-biała — wśród dźwięków miejscowej muzyki udano się do kościoła, gdzie nabożeństwo odprawił ksiądz proboszcz z Gręboszowa i odpowiednio wypowiedział do uroczystości kazanie. Po nabożeństwie na rynku przemówił gorąco do tamtejszej ludności poseł Bojko z Gręboszowa, zachęcając do współdziałania z wojskiem austriackim i Narodem w Walce z ciemiężcami moskiewskimi.

W nabożeństwie wzięły udział oddziały tam stacyonowanego pospolitego ruszenia i oddziały wojsk ciągnących w głąb kraju. Wieczorem odbyła się na cześć cesarza iluminacya. Ta uroczystość najlepiej świadczy o nastroju ludności w Królestwie.

Wszyscy tylko życzą zwycięstwa i przyjmują wojska nasze i zwiedzających jak najserdeczniej.

Masowe aresztowania moskalofilów we Lwowie. Do więzienia przy ul. Kazimierzowskiej i do więzienia garnizonowego we Lwowie odstawiono pod zarzutem zdrady stanu, agitacyi na rzecz Rosji i szpiegostwa 1.200 osób. Są to przeważnie Rusini i kilkudziesięciu żydów. Wśród aresztowanych znajdują się także kobiety.